

Servei de Documentació:
« Homilia de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat »

Servei de Documentació

Unió de Religiosos de Catalunya • Centre de Vida Religiosa i Espiritualitat
Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 sec.general@urc.cat - urc.info@gmail.com

Autor	P. Josep Maria Soler i Canals, abat del Monestir de Santa Maria de Montserrat	279
Títol	Homilia de la Solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat	
Font	https://abadiamontserrat.cat/	
Publicat	27 d'abril de 2020	

HOMILIA

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

P. ABAT JOSEP MARIA SOLER

SOLEMNITAT DE LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

Homilia del P. Abat Josep M. Soler

27 d'abril de 2020

Ac 1, 12-14; Ef 1, 3-6.11-12; Lc 1, 39-47

Germans i germanes estimats, els pocs que sou a la basílica i els molts que, en aquesta festa tan nostra de la Mare de Déu de Montserrat, us uniu a aquesta celebració a través dels mitjans de comunicació:

Acabem d'escoltar, a l'evangeli, l'encontre de dues mares, Maria i Elisabet, i el de dos infants, Jesús i Joan Baptista, que elles duen en el seu si com a do gratuït de Déu a favor de la humanitat.

En la visitació, Maria impulsada, per l'Esperit Sant, va *decididament* a trobar la seva cosina Elisabet per ajudar-la en el naixement del fill que ha concebut per do de Déu a les seves velleses. Maria hi porta la presència de Jesús hostatjat a les seves entranyes, la joia de la fe i l'amor que mou a servir. Aleshores, a la muntanya de Judà, hi ressona la lloança a Maria feta per Elisabet *plena de l'Esperit Sant: ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes [...]. Feliç tu que has cregut!* I hi ressona, també, la lloança de Maria adreçada Déu: *la meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva*. Maria, conscient de la seva *petitesa*, hi canta primer la seva gratitud personal pels dons que ha rebut i per la vocació a ser mare del Messies, el Fill de Déu. I en segon lloc, hi canta, també, l'agraïment de tot el poble de Déu per l'acompliment de les promeses fetes amb motiu de l'Aliança.

Són unes lloances a Déu i a Maria que continuen ressonant des de fa segles a la nostra muntanya de Montserrat, per part dels monjos, dels escolans i dels pelegrins. Certament, hi ha una forta continuïtat espiritual entre la visitació de Maria a Elisabet i l'experiència de fe que es viu a Montserrat. Els monjos quan vàrem venir per trucar a les portes del monestir i els pelegrins d'arreu quan pugen a aquesta muntanya a visitar la Mare de Déu, la proclamem feliç perquè ha cregut, li diem benaurada pels dons que ha rebut i sobretot per haver estat escollida com a Mare de Jesucrist i li agraim el patronatge sobre el nostre poble. Els pelegrins pugen a obrir-li el cor, a donar-li gràcies, a demanar la seva intercessió. Aquí s'esdevé una visitació perenne. Monjos i pelegrins venim a visitar la Mare de Déu en aquesta muntanya que la providència de Déu s'ha escollit, on li ha fet un palau –com diu Verdaguer- amb els “turons vestits de romaní” (cf. Virolai). Però en el fons, som nosaltres que som visitats per ella, que rebem la seva ajuda, el seu servei. Abans que traspassem el llindar d'aquesta basílica ella ja ens ha vist i ens acull.

Amb una gran finesa espiritual, la litúrgia bizantina diu que Maria “eixuga les llàgrimes d'Eva” (cf. Himne Acatista, estança 1). Les llàgrimes d'Eva són provocades pel penediment per la desobediència a la voluntat de Déu amb el pecat, per la feixuguesa de la vida fora del paradís, per la violència entre els seus descendents, per la mort. I Maria eixuga, també, les llàgrimes dels fills d'Eva que “gemeguem i plorem en aquesta vall de llàgrimes”, com diu la nostra Salve. D'una manera particular aquests dies de pandèmia, Maria eixuga les llàgrimes caudades per la mort, pel sofriment, per l'angoixa i per la por, per la solitud, per la impotència de no poder ajudar més i salvar més vides; les llàgrimes causades per manca de recursos de subsistència, per la pèrdua del treball, per la marginació. Maria gira envers nosaltres “els seus ulls tan misericordiosos” i ens presenta Jesucrist (cf. Salve Regina) que amb la seva Paraula guareix les ferides del nostre cor, ens consola, ens dóna pautes per un comportament solidari, ens salva i ens endinsa en el misteri de la creu i de la resurrecció inherent a tota vida cristiana.

Nosaltres som portadors del Crist des del baptisme i som temples de l'Esperit, per això la nostra relació amb els altres hauria de reproduir sempre el contingut espiritual de la visitació. Com Maria hi hem de portar la presència de Jesucrist, la joia de la fe i l'amor que mou a servir. Això vol dir fer-nos portadors de pau, de joia, d'ajuda solidària. L'esperit de la visitació, que ens proposa la solemnitat de la Mare de Déu de Montserrat, per tant, ens ha de fer superar la dialèctica d'amic i enemic que en aquests últims temps s'ha anat infiltrant en les controvèrsies socials i polítiques com a eina per avalar els qui coincideixen amb les pròpies idees i alhora per significar i blasmar els qui

pensen diferent. El cristià, identificat pel baptisme com està amb Jesucrist, no pot entrar en aquesta dialèctica, sinó que hi ha de contraposar l'ideal de l'amor, del respecte, del compromís i del servei.

Aquest ideal de l'amor ens porta, durant la pandèmia, a pregar pels difunts i pels seus familiars, a afavorir la solidaritat i el treball abnegat per fer costat als qui sofreixen i per sostenir segons les nostres possibilitats els qui lluiten per superar la situació actual. Però, pensant, també, en les conseqüències econòmiques i socials que ens deixarà aquesta crisi, els cristians, en l'esperit de la visitació i en la mesura de les nostres possibilitats, hem de col·laborar a construir uns models econòmics que vagin més enllà de buscar només el guany i el creixement, hem de maldar per garantir la sostenibilitat en el medi ambient i per la cohesió social procurant evitar descartar ningú. La nostra societat, també a nivell polític, només tindrà futur si entre tots busquem el bé comú. Estem veient com la crisi de la pandèmia qüestiona l'afany de posseir béns materials, sacseja les seguretats que ens havíem fet, i fa més viva la preocupació per viure. Mentre procurem construir aquesta nova manera d'entendre la vida, que arrela en la paraula de l'Evangeli, hem d'ajudar els altres a anar més enllà de les necessitats materials i obrir-se a allò que pot saciar espiritualment el cor, allò que ofereix un consol real, i una esperança certa de poder superar la precarietat humana amb la salvació que Jesucrist ens ofereix.

Pot semblar una tasca ingent i difícil en el context del nostre món. Però hem vist com en aquest temps de crisi ha sorgit espontània la generositat i la solidaritat de moltíssimes persones, ben amarada d'humanitat i d'amor. Hem vist com hi ha més bonesa que maldat. I el do de l'Esperit, que porta novetat cada dia, pot suscitar un nou dinamisme de solidaritat i d'amor.

Que Santa Maria, que des d'aquesta muntanya de Montserrat vetlla pel poble que té confiat, continuï essent mare de consol i d'esperança, sol·lícita a portar-nos a Jesucrist i protectora de la nostra vida eclesial i social en aquests moments difícils. Per això, especialment aquests dies de confinament, deixem que Santa Maria ens visiti espiritualment a les nostres llars i hi porti la joia, la pau i l'esperit de servei que va portar a casa d'Elisabet.